

Kolumna

Kolumny mogą służyć dwóm celom: są nośnymi elementami budowli lub pełnią funkcję symboli czy znaków. W obu przypadkach oznaczają siłę, stałość i trwałość. W kulturach pogańskich wolno stojące pale i kolumny słoneczne wznoszono na cześć bogów natury. Wyobrażały także stale odnawiającą się siłę przyrody. W Egipcie na cześć boga słońca stawiano obeliski. Były jakby skamieniałym promieniem słońca. Przed wejściem do świątyni Salomon umieścił dwie kolumny: Jakin („On utwierdził”) i Boaz („W Nim jest moc”). Wskazywały one, że Tym, który umacnia i pociesza modlących się w świątyni, jest Bóg. Były również widowym znakiem życzenia i prośby, by świątynia stała wiecznie. W chrześcijaństwie kolumny są przede wszystkim symbolem Kościoła nauczającego: apostołów i ich następców. Wsparciem dla tych filarów, gdy się chwieją, jest Chrystus. Podobnie słowa w Pieśni nad Pieśniami o Bogu-Oblubieńcu: „Jego nogi – kolumny z białego marmuru, wsparte na szczerolotych podstawach” odnosi się do głosicieli wiary, którzy, podobni do nóg Chrystusa, mocni i niezwyknięci przemierzają świat i szerzą Jego naukę. Kolumny często oznaczają też siedem sakramentów lub darów Ducha Świętego, które są źródłem siły Kościoła. Słowa, kierowane przez Boga do Jeremiasza, zostały odniesione przez Kościół do cierpiącego Zbawiciela. Nawiązują one do Jego niewzruszonej cierpliwości. Na starochrześcijańskich rzeźbach osobno stojąca kolumna jest symbolem Kościoła.